

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2014

1429/2014

Energiatehokkuuslaki

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tässä laissa säädetään energiatehokkuuden edistämisestä, energiatehokkuuden parantamiseksi tehtävistä energiakatselmuksista, sähkön ja lämmön tehokkaan yhteistuotannon ja ylijäämälämmön hyödyntämisen edistämiseksi tehtävistä kustannus-hyötyanalyyseistä sekä energiamarkkinoilla toimivien yritysten velvollisuudesta pyrkiä edistämään energian tehokasta ja säästävää käyttöä asiakkaitensa toiminnassa.

2 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan:

1) yrityksiin, jotka myyvät tai jakelevat sähköä, kaukolämpöä, kaukojäähdytystä tai polttoainetta;

2) suuriin yrityksiin, niissä tehtäviin yrityksen energiakatselmuksiin sekä yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilöihin;

3) kaukolämpö- ja kaukojäähdytysverkkoihin, sähkön lauhdetuotantolaitoksiin ja sellaisiin teollisuuslaitoksiin, joissa voi syntyä käyttökelpoista ylijäämälämpöä.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *energialla* polttoaineita, lämpöä, uusiutuvaa energiaa, sähköä tai mitä tahansa muuta energian muotoa;

2) *energiatehokkuudella* suoritteen, palvelun, tavaran tai energian tuotoksen ja energianpanoksen välistä suhdetta;

3) *energiatehokkuuden parantamisella* teknisistä, ihmisten käyttäytymiseen liittyvistä tai taloudellisista muutoksista johtuvaa energiatehokkuuden lisääntymistä;

4) *suurella yrityksellä* taloudellista toimintaa harjoittavaa luonnollista henkilöä tai oi-

HE 182/2014
TaVM 23/2014
EV 226/2014

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/27/EU (32012L0027); EUVL L 315, 14.11.2012, s. 1

keushenkilöä, jonka palveluksessa on vähintään 250 työntekijää tai jonka vuosiliikevaihto on yli 50 miljoonaa euroa ja taseen loppusumma on yli 43 miljoonaa euroa;

5) *eurooppalaisella standardilla* Euroopan standardointikomitean, Euroopan sähkötekniikan standardointikomitean tai Euroopan telealan standardointilaitoksen hyväksymää, julkisesti käyttöön saatettua standardia;

6) *kansainvälisellä standardilla* kansainvälisen standardisomisjärjestön hyväksymää, julkisesti käyttöön saatettua standardia;

7) *energian vähittäisyydellä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy ammattimaisesti energiaa loppukäyttäjille;

8) *loppukäyttäjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka ostaa energiaa omaan loppukäyttöön;

9) *polttoaineen tukkumyyjällä* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka myy polttoainetta energian vähittäisyydelle;

10) *polttoaineella* verkkomaakaasua ja liikennepolttoaineena käytettävää maakaasua, nestekaasua, kivi- ja ruskohiiltä, raskasta ja kevyttä polttoöljyä, turvetta, biopolttoainetta sekä liikennepolttoainetta lukuun ottamatta ilmalla ja meriliikenteessä käytettäviä polttoaineita;

11) *verkkomaakaasulla* maakaasuputkistoa pitkin loppukulutuspaikkaan toimitettavaa maakaasua;

12) *energiapalvelujen tarjoajalla* luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka toimittaa energiapalveluja tai suorittaa muita energiatehokkuutta parantavia toimenpiteitä loppukäyttäjän laitoksessa tai tiloissa;

13) *yhteistuotannolla* lämpöenergian ja sähkö- tai mekaanisen energian samanaikaisesti tuottamista samassa prosessissa;

14) *tehokkaalla yhteistuotannolla* energiatehokkuudesta, direktiivien 2009/125/EY ja 2010/30/EU muuttamisesta sekä direktiivien 2004/8/EY ja 2006/32/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/27/EU, jäljempänä *energiatehokkuusdirektiivi*, liitteessä II asetetut perusteet täyttävää yhteistuotantoa;

15) *merkittävällä uudistamisella* uudistustoita, joiden kustannukset ylittävät 50 prosenttia uuden vastaavan yksikön investointikustannuksista.

2 luku

Energiakatselmukset

4 §

Yrityksen energiakatselmus

Yrityksen energiakatselmus on järjestelmällinen menettely, jolla saadaan riittävästi tietoa koko konsernin tai yrityksen energiankulutusprofiilista, tunnistetaan mahdollisuudet kustannustehokkaaseen energiansäästöön, määritetään säästön suuruus ja raportoidaan katselmuksen tuloksista. Yrityksen energiakatselmuksessa otetaan huomioon kaikki yrityksen energiankäyttökohteet, joita ovat rakennukset, teollinen ja kaupallinen toiminta sekä liikenne.

Yrityksen energiakatselmukseen on sisällytettävä erillisiä kohdekohtaisia katselmuksia riittävästä määrästä yrityksen toimintoja, jotta voidaan muodostaa luotettava kuva yrityksen kokonaisenergiatehokkuudesta ja todeta luotettavalla tavalla sen merkittävimmät parantamismahdollisuudet.

5 §

Kohdekatselmus

Kohdekatselmus on järjestelmällinen menettely, jolla saadaan yksityiskohtaista tietoa energiankäyttökohteen energiankulutuksen rakenteesta ja jonka avulla voidaan esittää ehdotukset kustannustehokkaasti toteutettavista energiatehokkuustoimista. Kohdekatselmus tehdään rakennukseen, rakennusryhmään, teollisuuslaitokseen tai sen osaan, kuljetusketjuun taikka muuhun yksittäiseen energiankäyttökohteeseen.

6 §

Pakollinen yrityksen energiakatselmus

Yrityksen energiakatselmus on pakollinen suurille yrityksille.

Pakollinen yrityksen energiakatselmus on tehtävä vähintään neljän vuoden välein. Pakolliseen yrityksen energiakatselmukseen sisällytettävä kohdekatselmus ei saa olla neljää vuotta vanhempi.

7 §

Pakollisesta energiakatselmuksesta vapautuminen

Jos yrityksessä on käytössä eurooppalaisten tai kansainvälisten standardien mukaisesti riippumattoman elimen toimesta sertifioitu energianhallintajärjestelmä tai ympäristönhallintajärjestelmä, johon sisältyy tässä laissa ja sen nojalla säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti tehty energiakatselmus, yritys vapautuu tekemästä 6 §:ssä tarkoitettua pakollista energiakatselmusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuksi sertifioituksi energianhallintajärjestelmäksi luetaan ainakin sertifioitu ISO 50 001 -järjestelmä sekä sertifioitu ISO 14 001 -järjestelmä yhdistettynä riippumattoman elimen toimesta sertifioituun energianhallintajärjestelmään, jonka energiakatselmusvaatimukset ovat yhteneväiset ISO 50 001 -järjestelmän kanssa.

Jos yritys osallistuu sellaiseen valtion viranomaisen kanssa allekirjoitettuun vapaaehtoiseen energiatehokkuussopimusjärjestelmään, johon sisältyy tässä laissa ja sen nojalla säädettyjen vähimmäisvaatimusten mukaisesti tehty yrityksen energiakatselmus, yrityksen katsotaan täyttävän 6 §:n vaatimuksen pakollisesta yrityksen energiakatselmuksesta.

8 §

Yrityksen energiakatselmuksen vähimmäisvaatimukset

Yrityksen energiakatselmus tehdään koko konsernille tai yritykselle, ja se sisältää katselmuksen yrityksen kaikista toiminnoista, mukaan lukien rakennukset, teollinen toiminta, kaupallinen toiminta ja liikenne, sekä niiden energiankulutuksen rakenteesta.

Yrityksen energiakatselmukseen on sisällytettävä riittävä otos kohdekatselmuksia, jotta voidaan muodostaa luotettava kokonaiskuva yrityksen kokonaisenergiatehokkuudesta ja todeta luotettavalla tavalla merkittävimmät energiatehokkuuden parantamismahdollisuudet. Riittäväksi otokseksi kohdekatselmuksia katsotaan määrä, joka kattaa riittävän määrän yrityksen kokonaisenergiankäytöstä. Yrityksen energiakatselmukseen on

aina sisällytettävä vähintään yksi kohdekatselmus, paitsi jos yrityksellä ei ole yhtään energiankäyttökohdetta, jossa kohdekatselmuksen tekeminen on tarkoituksenmukaista ja taloudellisesti perusteltua.

Yrityksen energiakatselmuksessa tulee esittää keskeiset kohdekatselmusten tulokset ja merkittävät yrityksen energiatehokkuutta parantavat toimet. Siihen on mahdollisuuksien mukaan sisällytettävä suunnitelma seuraavaan yrityksen energiakatselmukseen sisällytettävistä kohdekatselmuksista ja niiden ajankohdista.

Yrityksen energiakatselmuksessa on käytettävä luotettavia, ajan tasalla olevia sekä, mikäli mahdollista, mitattuja ja jäljitettävissä olevia operatiivisia tietoja energiankulutuksesta ja kuormitusjakaumista. Tiedot on tallennettava historiallista analyysiä ja tuloksellisuuden seurantaan varten.

Yrityksen energiakatselmukseen ei saa sisällyttää lausekkeita, jotka estävät yritystä siirtämästä katselmuksen tuloksia kolmannelle osapuolelle.

Tarkempia säännöksiä yrityksen energiakatselmuksen vähimmäisvaatimuksista ja kohdekatselmusten määrästä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

9 §

Kohdekatselmusten vähimmäisvaatimukset

Kohdekatselmuksia on tehtävä mahdollisuuksien mukaan yrityksen erilaisiin energiankäyttökohteisiin, keskittyen kuitenkin niihin kohteisiin, joissa energiankulutus on korkein, sekä niihin kohteisiin, joissa energiatehokkuudessa on eniten parannettavaa.

Jos tietylle kohteelle on tehty kohdekatselmus neljän edeltävän vuoden aikana, tulee ensisijaisesti tehdä kohdekatselmuksia yrityksen muihin kohteisiin, ottaen kuitenkin huomioon, mitä 1 momentissa säädetään.

Kohdekatselmusta ei tarvitse tehdä lentokoneille, laivoille, junille ja autoille.

Kohdekatselmuksissa on yksilöitävä ehdotetut energiansäästötoimet sekä mahdollistettava yksityiskohtaisten ja todennettujen laskelmien tekeminen ehdotetuille toimille. Säästöjen laskemisen perusteena on mahdollisuuksien mukaan ensisijaisesti käytettävä elinkaa-

rikustannusten analyysiä, jotta voidaan ottaa huomioon pitkän tähtäimen säästöt.

Kohdekatselmuksiin sovelletaan, mitä 8 §:n 4 momentissa säädetään yrityksen energiakatselmuksessa käytettävistä tiedoista ja 5 momentissa yrityksen energiakatselmukseen sisällytettävistä lausekkeista.

Kohdekatselmusten vähimmäisvaatimuksista voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

10 §

Yrityksen energiakatselmusraportti

Yrityksen energiakatselmuksesta tulee tehdä energiakatselmusraportti. Katselmusraportti tulee säilyttää vähintään 10 vuotta. Yrityksellä tulee olla olemassa yrityksen energiakatselmusraportti, joka on korkeintaan neljä vuotta vanha.

Raportista tulee ilmetä ainakin 8 §:ssä säädettyjä vähimmäisvaatimuksia vastaavat tiedot. Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä yrityksen energiakatselmusraportin sisällöstä.

11 §

Kohdekatselmusraportti

Yrityksen energiakatselmukseen sisällytettävästä kohdekatselmuksesta tulee tehdä kohdekatselmusraportti. Raportti tulee säilyttää vähintään 10 vuotta. Yrityksen on toimitettava kaikista yrityksen energiakatselmukseen sisällytettävistä kohdekatselmusraporteista keskeiset tiedot Energiaviraston ylläpitämään tai osoittamaan rekisteriin kolmen kuukauden kuluessa kunkin kohdekatselmusraportin valmistumisesta.

Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kohdekatselmusraportista ja rekisteriin toimitettavista tiedoista.

12 §

Valvonta

Energiavirasto valvoo, että pakolliset yrityksen energiakatselmuksia tehdään tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti. Kunakin vuonna laadituista yrityksen

energiakatselmuksista tarkastetaan määräosa. Työ- ja elinkeinoministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tarkastettavien yrityksen energiakatselmusten määrästä sekä tarkastamisen suorittamistavasta.

Energiavirastolla on oikeus saada pakolliseen yrityksen energiakatselmukseen sisällytetyn kohdekatselmuksen raportti tarkastettavakseen. Raportti tulee toimittaa Energiavirastolle kuukauden kuluessa Energiaviraston pyynnöstä, ja se ei saa olla neljää vuotta vanhempi.

Patentti- ja rekisterihallituksen on toimitettava Energiavirastolle sen pyynnöstä kaupparekisterin yritystietoja valvonnan järjestämiseksi. Tiedot on toimitettava viipymättä ja maksutta.

3 luku

Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilön pätevyys ja rekisteröinti

13 §

Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilön pätevyys

Pakollisen yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilönä saa toimia vain henkilö, jonka pätevyys on todettu ja voimassa ja joka on rekisteröity energiakatselmusten vastuuhenkilöistä pidettävään rekisteriin yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilöksi.

Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilöllä tulee olla soveltuva tekniikan, ympäristö- tai energia-alan tutkinto tai tämän korvaava työkokemus sekä yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilökoulutus. Lisäksi hänellä on oltava yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilökokeen hyväksyttävällä suorituksella osoitettu perehtyneisyys yrityksen energiakatselmuksen tekemiseen ja energiakatselmuksia koskevaan lainsäädäntöön.

Toisessa Euroopan talousalueeseen kuuluvassa jäsenvaltiossa hankitun muodollisen kelpoisuuden ja ammattipätevyyden tunnistamiseen sovelletaan ammattipätevyyden tunnistamisesta annettua lakia (1093/2007).

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä soveltuvista tutkimuksista, korvaavaksi hyväksyttävästä työko-

muksesta, vastuuhenkilökoulutuksesta ja vastuuhenkilökokeiden sisällöstä.

14 §

Yrityksen oma työntekijä yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilönä

Yrityksen oma työntekijä voi toimia yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilönä. Tällaista vastuuhenkilöä koskevat samat pätevyysvaatimukset kuin muitakin yrityksen energiakatselmusten vastuuhenkilöitä, ja hänen pätevyytensä tulee olla viranomaisen toteama 15 §:n mukaisesti.

15 §

Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilön pätevyuden toteaminen

Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilöpätevyyttä haetaan Energiavirastolta. Tämä toteaa vastuuhenkilöltä vaadittavan koulutuksen tai tämän korvaavan työkokeuksen olemassaolon, vastuuhenkilökokeen hyväksytyn suorittamisen ja hyväksyy tai hylkää pätevyuden.

Pätevyuden uusimista haetaan Energiavirastolta. Tämä toteaa ammattitaidon ylläpidon tai muussa tapauksessa edellyttää vastuuhenkilökokeen hyväksytyä suorittamista pätevyuden uusimiseksi. Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ammattitaidon ylläpitämisestä energiakatselmusten tekemisellä, koulutuksella tai muulla näihin rinnastettavalla tavalla.

16 §

Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilön pätevyuden voimassaolo

Pätevyys on voimassa seitsemän vuotta sitä koskevan päätöksen antamisesta.

17 §

Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilön pätevyuden poistaminen

Jos yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilö toistuvasti rikkoo yrityksen energiakatselmuksen vähimmäisvaatimuksia tai

muuten osoittaa olevansa pätemätön tehtävään, Energiavirasto voi poistaa henkilölle myönnetyn pätevyuden.

18 §

Rekisteri yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilöistä

Energiavirasto pitää rekisteriä yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilöistä.

Rekisteriin tallennetaan yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilön yhteystiedot, vastuuhenkilönumero sekä pätevyuden voimassaoloaika. Lisäksi henkilön niin halutessa voidaan rekisteriin tallentaa tietoja hänen tekemistään energiakatselmuksista. Yrityksen energiakatselmuksen vastuuhenkilöä koskevat tiedot poistetaan rekisteristä vuoden kuluttua pätevyuden voimassaolon päättymisestä, jollei pätevyyttä tätä ennen ole uudistettu.

Rekisteritietojen luovuttamisesta päättää Energiavirasto.

Jokaisella on oikeus saada korvauksetta tietoa itseään koskevasta yksittäisestä rekisterimerkinnästä.

4 luku

Mittaaminen ja laskutus

19 §

Mittarin tarjoaminen kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen loppukäyttäjälle

Mittauksen järjestäjän on tarjottava kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen loppukäyttäjille kilpailukykyisesti hinnoiteltua mittaria, joka mittaa tarkasti energian todellisen kulutuksen ja antaa tietoa kulutuksen ajoittumisesta, kun:

1) olemassa oleva mittari korvataan, paitsi jos se on teknisesti mahdotonta tai se ei ole kustannustehokasta ottaen huomioon pitkän aikavälin säästömahdollisuudet;

2) kyse on uuteen rakennukseen sijoitettavasta uudesta liittymästä; tai

3) kyse on sellaisesta uudesta liittymästä, joka sijoitetaan rakennukseen, johon suoritetaan maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 125 §:n mukaista rakennuslupaa tai 126 §:n mukaista toimenpidelupaa edellyttävä kor-

jaus, jolla voi olla merkittävää vaikutusta rakennuksen energiatehokkuuteen.

20 §

Kiinteistön lämpöenergiamittari

Jos kiinteistöön toimitetaan lämpöä tai jäähdytystä kaukolämmitysverkosta tai usealle kiinteistölle yhteisestä keskitetystä lähteestä, kaukolämmön toimituspisteeseen, kiinteistön lämmönvaihtimeen tai lämmön toimituspisteeseen on asennettava lämpöenergiamittari silloin, kun lämmitysjärjestelmä uusitaan tai kyse on uuteen kiinteistöön sijoitettavasta uudesta liittymästä.

21 §

Opastus kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen mittaria asennettaessa

Kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen mittarin asentamisen yhteydessä mittauksen järjestäjän on annettava loppukäyttäjälle asianmukaista neuvontaa ja tietoa erityisesti mittareiden tarjoamien mahdollisuuksien hyödyntämisestä mittaustietojen hallinnassa ja energiankulutuksen seurannassa.

22 §

Laskutus

Kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen laskutuksen on tapahduttava tosiasiallisen kulutuksen perusteella vähintään neljä kertaa vuodessa. Laskutus voi perustua loppukäyttäjän tekemään mittarin luentaan.

Kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen laskutus saa perustua arvioituun kulutukseen tai kiinteään määrään ainoastaan silloin, kun laskutus perustuu loppukäyttäjän lukemaan mittariin ja tämä ei ole ilmoittanut mittarilukemaa tietyltä laskutuskaudelta. Todettuun energiankulutukseen perustuvasta laskutuksesta voidaan myös poiketa, jos todettuun energiankulutukseen perustuvan mittauksen ja laskutuksen järjestäminen ei ole mahdollista tai se on kustannuksiltaan kohtuutonta.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn estämättä energian vähittäismyyjä ja loppukäyttäjät voivat sopia muista maksu- ja laskutustavoista. Kulutus- ja hintatiedot on kuitenkin

toimitettava asiakkaalle vähintään neljä kertaa vuodessa, jos ne ovat saatavilla.

Polttoaineen loppukäyttäjälle on ilmoitettava laskussa, sopimuksessa, kuitissa tai niiden liitteenä yksilöidyt tiedot polttoaineen yksikköhinnasta ja toimitetun polttoaineen määrästä.

Loppukäyttäjän on halutessaan saatava kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen laskut ja kulutustiedot sähköisinä. Laskussa on eriteltävä selkeästi, mistä se muodostuu. Tässä pykälässä tarkoitetut laskut sekä hinta- ja kulutustiedot on annettava loppukäyttäjälle asianmukaisesti ja maksutta.

23 §

Kaukolämpöä ja kaukojäähdytystä sekä polttoainetta koskevan laskun vähimmäistiedot

Energian vähittäismyyjän on toimitettava kaukolämpöä ja kaukojäähdytystä sekä polttoainetta koskevan laskun mukana asiaankuuluvat tiedot, joiden avulla loppukäyttäjä saa kattavan selvityksen sen hetkisistä energiakustannuksista. Energiakustannuksia koskevat tiedot ja arviot on annettava loppukäyttäjälle maksutta, oikea-aikaisesti ja helposti ymmärrettävässä muodossa. Laskun mukana on ilmoitettava loppukäyttäjän todellinen kulutus ja kustannukset ja mahdollistettava vertailu edellisen vuoden kulutukseen samana kautena.

Energian vähittäismyyjän on laskun tai kuitin mukana taikka muulla sopivalla tavalla asetettava energian loppukäyttäjän saataville tietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä sekä sellaisten tahojen yhteystietoja, joilta saa lisätietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä.

Energiavirasto voi antaa tarkempia määräyksiä siitä, mitä tietoja laskuun tulee sisällyttää, sekä siitä tavasta, jolla tiedot tulee laskussa esittää.

24 §

Tiedot aiemmasta kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen kulutuksesta

Mittauksen järjestäjän on varmistettava, että loppukäyttäjä saa helposti ja selkeästi esitetynä sellaisia täydentäviä tietoja aiem-

masta kaukolämmön ja kaukojäähdytyksen kulutuksestaan, joiden avulla loppukäyttäjä voi itse tehdä yksityiskohtaisia tarkastuksia.

Jos mittaukseen käytetään sellaista etäluettavaa mittaria, joka pystyy rekisteröimään tuntitason tietoa, on aiempaa kulutusta koskevien tietojen oltava loppukäyttäjän saatavilla vähintään kolmen edeltävän vuoden ajalta tai toimitussopimuksen alkamisesta lähtien, jos siitä on kulunut kolmea vuotta lyhyempi aika.

Loppukäyttäjälle, jolla ei ole käytössään sellaista etäluettavaa mittaria, joka pystyy rekisteröimään tuntitason tietoa, on asetettava saataville ne tiedot, jotka ovat käytettävissä.

Siinä määrin kuin loppukäyttäjän kaukolämpö- tai kaukojäähdytyslaskuja ja aiempaa kulutusta koskevat tiedot ovat käytettävissä, mittauksen järjestäjän on loppukäyttäjän pyynnöstä asetettava ne tämän nimeämän energiapalvelujen tarjoajan saataville.

25 §

Energian käyttöä koskeva raportti

Energian vähittäismyyjän on toimitettava vähintään kerran vuodessa sähkön jakeluverkkoon liitetyle sekä kaukolämpöä, kaukojäähdytystä ja verkkomaakaasua käyttävälle loppukäyttäjälle maksutta ja asianmukaisesti raportti tämän energian käytöstä. Raportissa on oltava ainakin:

- 1) tiedot loppukäyttäjän energiankulutuksesta raportin ajanjaksolta ja sitä edeltäneeltä kolmelta vuodelta, kuitenkin enintään siltä ajalta, jonka asiakassuhde on kestänyt;
- 2) vertailutietoja loppukäyttäjän energiankulutuksesta verrattuna muihin vastaaviin loppukäyttäjiin;
- 3) tietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä ja sellaisten tahojen yhteystietoja, joilta saa lisätietoa energiatehokkuutta parantavista toimenpiteistä.

Vähittäismyyjällä ei ole 1 momentissa tarkoitettua raportointivelvollisuutta, jos todelliseen energiankulutukseen perustuvan mittauksen järjestäminen ei ole mahdollista tai se on kustannuksiltaan kohtuuton.

Jos energian vähittäismyyjä vaihtuu, energian käyttöä koskeva raportti on toimitettava loppukäyttäjälle kolmen kuukauden kuluessa

energian myyntiä koskevan sopimuksen päättymisestä. Jos loppukäyttäjän ja energian vähittäismyyjän välinen sopimus ei ole kestänyt kuutta kuukautta tai edellisen raportin toimitamisesta on enintään kuusi kuukautta, ei 1 momentissa tarkoitettua raporttia tarvitse toimittaa.

Jos loppukäyttäjän ja vähittäismyyjän kesken on sovittu sähköisestä laskutuksesta, raportti on toimitettava ensisijaisesti sähköisesti. Jos käytössä on paperilasku, raportti on toimitettava ensisijaisesti postitse. Loppukäyttäjä ja vähittäismyyjä voivat sopia myös muusta toimitustavasta.

Sähköenergian mittaamisesta huolehtivan verkonhaltijan on annettava raporttia varten tarvittavat tiedot sähköenergian kulutuksesta sähkön myyjälle maksutta.

Tarkemmat säännökset energian käyttöä koskevan raportin sisällöstä voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

26 §

Selvitys energian myynnistä

Energian vähittäismyyjän on toimitettava Energiavirastolle tämän pyynnöstä sähköä, verkkomaakaasua, kaukolämpöä ja kaukojäähdytystä koskevilta osin tiedot:

- 1) energian kokonaismyynnistä ja sen ajoittumisesta;
 - 2) loppukäyttäjien energiankulutuksesta kuluttajaryhmittäin;
 - 3) loppukäyttäjien maantieteellisestä jakautumisesta asiakasryhmittäin;
 - 4) hinnoittelusta ja hintarakenteesta.
- Polttoaineen tukkumyyjän on toimitettava polttoaineita koskevat tiedot polttoainelajeittain:
- 1) polttoaineen kokonaismyynnistä ja sen ajoittumisesta;
 - 2) myynnin maantieteellisestä jakautumisesta;
 - 3) polttoaineen hinnasta.

Energiavirasto saa pyytää 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja tietoja enintään kerran vuodessa ja enintään kolmen vuoden ajalta. Tiedot on luovutettava Energiaviraston pyytämässä muodossa ja maksutta.

Vähittäismyyjän on säilytettävä 1 momentissa tarkoitettut tiedot ja polttoaineen tukku-

myyjän 2 momentissa tarkoitetut tiedot vähintään neljä vuotta.

Tarkemmat säännökset tietojen sisällöstä ja niiden toimittamisesta voidaan antaa valtioneuvoston asetuksella.

5 luku

Sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistäminen

27 §

Kustannus-hyötyanalyysi

Suunniteltaessa uutta tai uudistettaessa merkittävästi olemassa olevaa sähkön lauhde- tuotantolaitosta, jonka polttoaineteho on yli 20 MW, toiminnanharjoittajan on tehtävä kustannus-hyötyanalyysi laitoksen kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi sen toteuttamisesta tehokkaana yhteistuotantolaitoksena.

Suunniteltaessa uutta tai uudistettaessa merkittävästi teollisuuslaitosta, josta voi syntyä ylijäämälämpöä käyttökelpoisella lämpötilatasolla ja jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, toiminnanharjoittajan on tehtävä kustannus-hyötyanalyysi kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi ylijäämälämmön käyttämisestä taloudellisesti perusteltua kysyntää varten ja laitoksen liittämistä kaukolämpö- ja kaukojäähdytysverkkoon.

Suunniteltaessa uutta kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkkoa alueelle, jossa on teollisuuslaitos, jonka kokonaislämpöteho on yli 20 MW, tai suunniteltaessa olemassa olevassa kaukolämmitys- ja kaukojäähdytysverkossa uutta energiantuotantolaitosta, jonka polttoaineteho on yli 20 MW, tai uudistettaessa merkittävästi tällaista olemassa olevaa laitosta, toiminnanharjoittajan on tehtävä kustannus-hyötyanalyysi aiheutuvien kustannusten ja hyötyjen arvioimiseksi lähellä sijaitsevista teollisuuslaitoksista syntyvän käyttökelpoisen ylijäämälämmön käyttämisestä.

Sellaisten laitteiden asentamista, joilla otetaan talteen polttolaitoksen tuottamaa hiilidioksidia sen varastoimiseksi hiilidioksidin talteenottamisesta ja varastoinnista annetun lain (416/2012) mukaisesti, ei pidetä 1—3 momentissa tarkoitettuna uudistamisena.

28 §

Kustannus-hyötyanalyysistä vapauttaminen

Sen estämättä, mitä 27 §:ssä säädetään, kustannus-hyötyanalyysia ei tarvitse tehdä silloin, kun kyseessä on:

1) huippukuormitusaikoina käytettävä tai varavoimaa tuottava laitos, jonka toiminta-ajaksi on suunniteltu alle 1 500 käyttötuntia vuodessa;

2) ydinvoimalaitos;

3) laitos, joka on sijoitettava lähelle hiilidioksidin talteenottamisesta ja varastoinnista annetun lain mukaisesti hyväksytyä geologista varastointipaikkaa;

4) olemassa olevassa kaukolämpöverkossa oleva uusi energiantuotantolaitos, jonka teho on vähäinen, eikä kaukolämpöverkon läheisyydessä ole tarjolla käyttökelpoista teollisuuden ylijäämälämpöä;

5) uusi tai uudistettava teollisuuslaitos, jonka käyttökelpoisen ylijäämälämmön määrä on vähäinen, eikä laitoksen läheisyydessä ole kaukolämpöverkkoa; tai

6) laitos, joka sijaitsee alueella, jolla on vähäinen kaukolämmön kysyntä.

Edellä 1 momentin 4—6 kohdassa tarkoitetuista vapautusperusteista voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

29 §

Ilmoitus kustannus-hyötyanalyysin tekemisestä

Hankkeesta vastaavan toiminnanharjoittajan on toimitettava ilmoitus kustannus-hyötyanalyysin tekemisestä Energiavirastolle. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi kustannus-hyötyanalyysin tulos ja se, aikooko toiminnanharjoittaja toteuttaa 27 §:n 1 momentissa tarkoitettua sähkötuo- tuotantolaitoksen yhteistuotantolaitoksena tai hyödyntää teollisuuden ylijäämälämpöä kaukolämpönä 27 §:n 2 tai 3 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa. Ilmoitus on toimitettava Energiavirastolle ennen rakennus- tai uudistustöihin ryhtymistä.

Energiavirasto voi pyytää kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta lisäselvitystä, jos toimitettu ilmoitus ei ole riittävä tai

toiminnanharjoittaja ilmoittaa, ettei toteuta yhteistuotantolaitosta taikka hyödynnä teollisuuden ylijäämälämpöä, vaikka kustannus-hyötyanalyysi osoittaa toteuttamisen tai hyödyntämisen kannattavaksi. Lisäselvitys on toimitettava Energiavirastolle kuukauden kuluessa Energiaviraston pyynnöstä. Rakennus- tai uudistustöitä ei saa jatkaa ennen lisäselvityksen toimittamista.

Kustannus-hyötyanalyysin ja siitä tehtävän ilmoituksen sisällöstä voidaan antaa tarkempia säännöksiä valtioneuvoston asetuksella.

6 luku

Erinäiset säännökset

30 §

Valvontaviranomainen

Energiaviraston tehtävänä on valvoa tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja viranomaisten määräysten noudattamista.

31 §

Uhkasakko

Energiavirasto voi tehostaa tämän lain nojalla tekemäänsä päätöstä uhkasakolla. Uhkasakon asettamisesta ja sen tuomitsemisesta maksettavaksi säädetään uhkasakkolaissa (1113/1990).

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2014

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

32 §

Muutoksenhaku valvontaviranomaisen päätökseen

Energiaviraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Hallinto-oikeuden muuta kuin tämän lain 17 §:ssä tarkoitettua asiaa koskevaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

33 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015. Sen 22—24 §:ää sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tällä lailla kumotaan energiamarkkinoilla toimivien yritysten energiatehokkuuspalveluista annettu laki (1211/2009). Kumotun lain 3 §:n 1 momentin 2—4 kohtaa sekä 2 ja 3 momenttia sovelletaan kuitenkin vielä 31 päivään joulukuuta 2015.

Suuren yrityksen on tehtävä 6 §:n mukainen pakollinen yrityksen energiakatselmus viimeistään 5 päivänä joulukuuta 2015.

Henkilön, jolle Motiva Oy on ennen tämän lain voimaantuloa myöntänyt energiakatselmusten vastuuhenkilön pätevyyden, katsotaan täyttävän 13 §:ssä säädettyt energiakatselmuksen vastuuhenkilön pätevyysvaatimukset vuoden 2016 loppuun.

Työministeri *Lauri Ihalainen*